

28. Amélie Nothomb ve Kadını Yeniden Yazmak- "Eurydice'i Hayata Döndürmek"¹

Esra Başak AYDINALP²

APA: Aydınalp, E. B. (2024). Amélie Nothomb ve Kadını Yeniden Yazmak- "Eurydice'i Hayata Döndürmek". *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (42), 432-443. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.13980886>

Abstract

Anlatı ve türe getirdiği yenilikçi yaklaşımlar sayesinde Nothomb, eserlerine karakterlerin derin psikolojisini ve karmaşık olay örgüsünü aşilayarak yazarlığı yeniden tanımlamakta ve geleneksel anlatı paradigmalarna ihlal, yenilik ve genişleme yoluyla meydan okumaktadır. Böylelikle o, eserlerinde epik ve dramatik türlerin karmaşık bir sentezini sunarak türler arasında geleneksel sınırlara meydan okuyan benzersiz bir dönüşüm yaratarak, kendine özgü ve çoğu zaman kışkırtıcı üslubuyla birçok klasik miti yeniden yazma girişiminde bulunmaktadır. Bunlar arasında Orpheus ve Eurydice hikayesinin yeniden yazımı olan "*Hygiène de l'assassin* (1992)- *Katilin Temizliği*-" ve "*Mercur* (1998)- *Merkür*-" de dâhil olmak üzere, Nothomb birçok kurgusal romanın yazarıdır. Söz konusu iki eserde de bir palimpsest gibi, kadınlık durumunu kadın karakterlerin dönüşümü aracılığıyla mitin yıkımı vurgulanır. Yeniden yazım tekniği ile yazarak okuru yaşam ve ölümün sınırlarında kalmaya mahkûm edilen Eurydice'in hikâyesini sorgulamaya yönlendirir. Eurydice, Nothomb'un kaleminde, kadın ve erkek rollerinin dönüşümüyle birlikte yaşamsal bir güç kazanır. Artık Orpheus'un bakışlarına maruz kalan pasif bir figür değildir, hayatın akışı içinde kendi kaderini belirleyen aktif bir figüre dönüşmüştür. Araştırmacı bu çalışmada, söz konusu iki eserde kadın karakterlerin- Françoise ve Hazel, Léopoldine ve Nina- hangi edebi araçlarla kadının statüsü ve kurgusal dünyada rolü açısından ters yüz edildiği ve intikamcı, yaşayan bir Eurydice imgesine yeniden yatırım yapılarak örülen metinlerarası göndermeleri arayarak, Nothomb'un söz konusu söylenceyi kültürlerarası çağa uygun olarak sembolik ve yeniden üretim düzeyinde bağlamsallaştırmasını ve kadın kimliğini dönüştürmesini ele almaktadır. Eserde, pasif kadın rolü, kadını belirsiz ve ölümlü arzusunun boyunu eğdirilmiş bir nesnesine indirgeyen "ebedi ve edebi yasanın" ihlali yoluyla yapı sökümü uğratılıyor ve sonuç olarak kadın kimliğinin karanlık ve sessizlikle özdeşleştirilmiş özelliğinden sıyrılarak, berrak ve canlı bir varoluşa çıkış serüveninin izleri aranıyor. Yazında Eurydice, yaşamda kadın yeni bir algılanış ile beliriyor, bu noktada yazar tarihi, kültürel belleğin altını "kadın" lehine oyarak, tüm toplumsal temsilleri, önyargıları ve kabulleri alt üst ederek

¹ **Beyan (Tez/ Bildiri):** Bu çalışmanın hazırlanma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve yararlanılan tüm çalışmaların kaynakçada belirtildiği beyan olunur.

Çıkar Çatışması: Çıkar çatışması beyan edilmemiştir.

Finansman: Bu araştırmayı desteklemek için dış fon kullanılmamıştır.

Telif Hakkı & Lisans: Yazarlar dergide yayınlanan çalışmalarının telif hakkına sahiptirler ve çalışmaları CC BY-NC 4.0 lisansı altında yayımlanmaktadır.

Kaynak: Bu çalışmanın hazırlanma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve yararlanılan tüm çalışmaların kaynakçada belirtildiği beyan olunur.

Benzerlik Raporu: Alındı – Turnitin, Oran: 1

Etik Şikayeti: editor@rumelide.com

Makale Türü: Araştırma makalesi, **Makale Kayıt Tarihi:** 15.07.2024-**Kabul Tarihi:** 20.10.2024-**Yayın Tarihi:** 21.10.2024; **DOI:** <https://doi.org/10.5281/zenodo.13980886>

Hakem Değerlendirmesi: İki Dış Hakem / Çift Taraflı Körleme

² Doç. Dr., Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Yabancı Diller Eğitimi Bölümü / Erzincan Binali Yıldırım University, Faculty of Education, Department of Foreign Languages Education (Erzincan, Türkiye), **eposta:** esrabasakaydinalp@gmail.com, **ORCID ID:** <https://orcid.org/0000-0001-8035-5917>, **ROR ID:** <https://ror.org/02h1e8605>, **ISNI:** 0000 0001 1498 7262, **Crossref Funder ID:** 501100009706

yapısöküme uğrattıyor.

Anahtar kelimeler: Amélie Nothomb, palimpsest, dişil yazı, metinlerarasılık, yapısöküm

Amélie Nothomb And Rewriting Woman- "*Bringing Eurydice Back to Life*"³

Öz

With her innovative approaches to narrative and genre, Nothomb redefines authorship and challenges traditional narrative paradigms through transgression, innovation and expansion, infusing his works with the deep psychology of characters and complex plots. She attempts to rewrite many classic myths in her distinctive and often provocative style, creating a unique transformation that challenges traditional genre boundaries by presenting a complex synthesis of epic and dramatic genres in her works. Nothomb is the author of several fictional novels, including "*Hygiène de l'assassin*" (1992), a retelling of the story of Orpheus and Eurydice, and "*Mercur*" (1998). In these two works, she uses the technique of rewriting the female condition like a palimpsest, emphasising the subversion of myth through the transformation of the female characters and leading the reader to question the story of Eurydice, condemned to remain on the frontiers of life and death. In Nothomb's writing, Eurydice acquires a vital power through the transformation of male and female roles. She is no longer a passive figure exposed to Orpheus' gaze, but an active figure who determines her own destiny in the course of life. In this study, the researcher examines the literary means by which the female characters in these two works - Françoise and Hazel, Léopoldine and Nina - are inverted in terms of the status of women and their role in the fictional world, and the intertextual references woven by reinvesting in the image of a vengeful, living Eurydice, and Nothomb's contextualisation of the myth at the level of symbolic and reproduction in accordance with the intercultural age and the transformation of female identity. In the work, the role of the passive woman is deconstructed through the violation of the "eternal and literary law" that reduces woman to a subjugated object of indeterminate and mortal desire, and as a result, traces are sought of the journey of the female identity from its identification with darkness and silence to a clear and vivid existence. Eurydice in literature and woman in life appear with a new perception, at this point the author deconstructs history and cultural memory by undermining it in favour of "woman" and overturning all social representations, prejudices and assumptions.

Keywords: Amélie Nothomb, palimpsest, feminine writing, intertextuality, deconstruction

³ **Statement (Thesis / Paper):** It is declared that scientific and ethical principles were followed during the preparation process of this study and all the studies utilised are indicated in the bibliography.

Conflict of Interest: No conflict of interest is declared.

Funding: No external funding was used to support this research.

Copyright & Licence: The authors own the copyright of their work published in the journal and their work is published under the CC BY-NC 4.0 licence.

Source: It is declared that scientific and ethical principles were followed during the preparation of this study and all the studies used are stated in the bibliography.

Similarity Report: Received - Turnitin, Rate: 1

Ethics Complaint: editor@rumelide.com

Article Type: Research article, **Article Registration Date:** 15.07.2024-**Acceptance Date:** 20.10.2024-**Publication**

Date: 21.10.2024; **DOI:** <https://doi.org/10.5281/zenodo.13980886>

Peer Review: Two External Referees / Double Blind

Giriş

"Mit, tarih tarafından seçilmiş bir söyleyiştir:

Şeylerin 'doğasından' kaynaklanamaz."

Roland Barthes

Eski efsanevi unsurları çağdaş bağlamlara entegre ederek onları modern psikolojik ve felsefi açılardan yeniden ele alan Fransız edebiyatının üretken yazarı Amélie Nothomb, 1992'den bu yana her yıl bir kitap yayınlamış olmakla birlikte, çalışmaları kısa öyküler, romanlar ve oyunlardan oluşmaktadır. Bu eserlerde kurgu, otobiyografik kurgu, bilim kurgu, fantezi, masalların yeniden yazımı, destanlar, fabllar ve mitler gibi türler temsil edilmektedir. Bu türler birçok yönden farklı olsalar da metinler; alaycı bir dil, parodi ve paradoks yoluyla yeniden değerlendiren ve yapısöküme (Derrida, 1967) uğratan aynı eleştirel bakış altında birleşirler. Erkek ve kadın kahramanlar aracılığıyla, küçük bir kızın, genç erkek veya kadınların ve yaşlı erkeklerin ağzından konuşan Amélie Nothomb, eserlerinde sosyal ve edebi kurumlardaki ataerkil yapıları ele alır ve bu yapıların altını oyarak, kadının toplumsal rolü, romantik aşk ve güzellik kavramlarını yeniden değerlendirerek modern toplumda kadın temsili sosyo-kültürel boyutta yeniden yazmaya girişir. Kışkırtıcı bir kaleme sahip olan Amélie Nothomb, çağdaş dünyada kadınların eserlerinde varlık nedenini derinlemesine sorgular. Nothomb, ataerkil edebiyatın klasiklerinin kadınlar tarafından yeniden yazılmasıyla meşgul olarak beklentileri altüst eder. Kadınların yaşadığı, düşündüğü ve yazdığı alanları genişletmeyi amaçlamakla kalmaz, yerleşik edebi standartlara ve yazarlık geleneklerine de meydan okur.

Amélie Nothomb, 9 Temmuz 1966'da Brüksel Başkent Bölgesi, Etterbeek'te doğdu. Bir sanatçı olarak her zaman mecazi anlamda 1967'de Japonya'nın Kobe kentinde doğduğunu iddia etmiştir, ancak kayıtlar orada sadece iki ila beş yaş arasında yaşadığını göstermektedir. Daha sonra Çin, New York, Bangladeş, Burma, Birleşik Krallık (Coventry) ve Laos'ta yaşamıştır. Soylu bir Belçikalı aileden gelmektedir. Babası Belçikalı diplomat Patrick Nothomb'dur ve Belçika Dışişleri Bakanı Charles-Ferdinand Nothomb'un (1980-1981) büyük yeğeni yazar ve siyasetçi Pierre Nothomb'un büyük torunudur. Bir erkek ve bir kız kardeşi vardır. Üretken bir yazar olan Nothomb'un ilk eseri *Hygiène de l'Assassin- Katilin Temizliği*⁴ 1992 yılında yirmi altı yaşındayken yayımlandığından beri her yıl bir kitap yayımlamaktadır. Romanları en çok satan edebi eserler arasındadır ve birçok dile çevrilmiştir. Kraliyet Nişanı vardır ve Belçika Kralı Philippe tarafından Barones unvanı ile ödüllendirilmiştir. Japonya'daki kurumsal hayatı konu alan hiciv romanı *Stupeur et Tremblements* 1999 yılında "Fransız Akademisi Büyük Ödülünü" kazanmış ve 2015 yılında Belçika Kraliyet Fransız Dili ve Edebiyatı Akademisi'ne seçilmiştir. Birinci tekil şahıs olarak yazdığı ve 2020'de ölen babasının kurgusal anılarını anlattığı *Premier Sang* adlı romanı 2021'de Renaudot Ödülünü almıştır.

Amélie Nothomb'un çalışmalarının en rahatsız edici yönlerinden biri, ataerkil gelenekleri dile getiren, cinsiyetçi klişeleri yineleyen ve dişil olana karşı cinsiyetçi stereotipleri ele alan tarihsel bir sesi benimsemesidir. Nothomb'un kadınlık durumuna ilişkin hedeflerinden biri, kadın güzelliğine ilişkin toplumsal ve tarihsel beklentilerdir. Nothomb'un metinlerindeki kadınlar olağanüstü derecede benzerdir. Hepsi gençtir, genç değillerse de yaşı aşan asil bir güzelliğe sahiptirler. Sarışındırlar, soluk, beyaz, neredeyse hayalet gibi bir tenle kutsanmışlardır. Metnindeki Asyalı güzeller bile açık tenleriyle tanınmaktadır. Hepsi umutsuzca zayıf, kansız ve ölümün eşiğinde değillerse bile en azından yatalak ya

4 Eser 1994 yılında Sosi Dolanoğlu tarafından Türkçeye çevrilerek Metis Yayınları tarafından basılmıştır.

da muhtemelen kazaya meyilli, çünkü kırılğan kemikleri sönük, naif bedenlerini taşıyacak şekilde betimlenmişlerdir. Nothomb çalışmalarında idealize edilmiş kadın güzelliği portrelerini resmetmekle kalmaz, aynı zamanda kadın güzelliğine dair klişeleri yok etmeye çalışır. Romanlarının özgüllüğüne katkıda bulunan türlerin karmaşık bir sentezi, cinsiyet dönüşümleri ve görüntülerin derin bir psikodinamik konumlanması yoluyla eserlerindeki klasik karakterleri yeniden tanımlar. Otobiyografi, otokurgu ve otobiyografik roman unsurlarını harmanlayarak net sınıflandırmaya meydan okuyan benzersiz bir edebi tarz yaratan Nothomb'un dil öncesi kişiliğine duyulan nostaljik bir özlemine "yazar Amélie" karakteriyle yaratması, adeta yeniden doğuş anlarıyla simgelenen çocukluğun masumiyetine dönme arzusunu yansıtmaktadır.

Amélie Nothomb, geleneksel mitleri ve edebi figürleri çağdaş bir bağlamda yeniden keşfederek modern unsurları klasik karakterlerle ustalıkla bütünleştiriyor. Bu çalışmada Nothomb'un "*Katilin Temizliği*" ve "*Merkür*"⁵ isimli eserlerinde Orpheus ve Eurydice mitini yeniden yorumlaması ve yazarın geleneksel anlatılara hangi edebi araçlarla meydan okuyarak yıkıcı ve sapkın arzuları devreye sokarak toplumsal kabulleri nasıl yapı sökümü uğrattığı irdelenecektir. Yazar söz konusu eserlerinde açık tür sınıflandırmasına meydan okuyan benzersiz bir edebi tarz yaratmak için otobiyografi, oto-kurgu ve peri masallarının unsurlarını harmanlamaktadır. Nothomb'un yazı aracılığıyla güzelliği, canavarlığı, çocukluğu, anoreksiyi ve iğrençliği keşfetmesi, klasik karakterlere ve temalara bir modernlik dokunuşu ekleyerek geleneksel kavramlar arasındaki sınırları bulanıklaştırarak okuru da kendi temsillerini yeniden sorgulamaya zorlar. Bu eserlerinde kadın karakterlerin- Françoise ve Hazel, Léopoldine ve Nina- hangi edebi araçlarla kadının statüsü ve kurgusal dünyada rolü açısından ters yüz edildiği ve tarihsel örüntüde ölümcül olarak kodlanan Eurydice imgesinin intikamcı, yaşayan bir Eurydice imgesine dönüştürülmesi ve bu bağlamda örülen metinlerarası göndermeler aranacaktır. Araştırmacı bu çalışmada, Nothomb'un söz konusu söylemeyi kültürlerarası çağa uygun olarak sembolik ve yeniden üretim düzeyinde bağlamsallaştırmasını ve kadın kimliğini dönüştürmesini ele almaktadır. Eserde, pasif kadın rolü, kadını belirsiz ve ölümlü arzusunun boyun eğdirilmiş bir nesnesine indirgeyen "ebedi ve edebi yasanın" ihlali yoluyla yapı sökümü uğrattırılıyor ve sonuç olarak kadın kimliğinin karanlık ve sessizlikle özdeşleştirilmiş özelliğinden sıyrılarak, berrak ve canlı bir varoluşa çıkış serüveninin izleri aranıyor. Yazında Eurydice, yaşamda kadın yeni bir algılanış ile beliriyor, bu noktada yazar tarihi, kültürel belleğin altını "kadın" lehine oyarak, tüm toplumsal temsilleri, önyargıları ve kabulleri alt üst ederek yapı sökümü uğrattırıyor.

Eurydice'i hayata döndürmek- Nothomb'un imgelemi

"Edebiyat işte budur: herhangi bir yere bir kapı koymak ve kutsal olana girmek".

Amélie Nothomb⁶

Nothomb, Yoland Helm'e yazdığı bir mektupta Orpheus mitinden aldığı ilhamdan bahsederek şunu ifade eder: "Eurydice'i hayata döndürebilecek bir yazı biçimini arzuluyorum... Bunu çok ciddiye alıyorum, hatta ve özellikle başarma şansım çok az olsa bile. Bunları Nothomb 1995 yılının mart ayında ifade etmiştir." (Helm, 1997, 151). Bu, doğrusal edebi kanondan kopan bir poetika ortaya çıkarmak için, insanlığın büyük metinlerini dönüştürmek ve yapı sökümü uğrattırılmak üzere ele alan yazarın bir tür itirafıdır. Oberhuber'in işaret ettiği gibi, "Nothomb hikayelerine peri masallarından parçalar ekler, sonra

⁵ Eser 1999 yılında Nuriye Yiğiter tarafından Türkçe'ye çevrilerek Güncel Yayıncılık tarafından basılmıştır.

⁶ Laureline Amanieux (2002), Nothomb'un bir Torii Kapısını görünce söylediği sözleri aktarıyor.

onları maskeler ve kaçıır; büyük mitleri ve sembolik figürlerini ele alır, sonra onları yeniden bağlamsallaştırır ve paradisini yapar; Yahudi-Hıristiyan medeniyetinin kurucu hikayesi olan Yaratılış'ı çağdaş zamanlara aktarır, sonra ona dişil unsurlar atfeder ve kültürlerarası bir bağlama yerleştirir". (2004, 116) Mitlerin ve kurucu anlatıların bu çifte okuması ve yeniden yazımı, dişil ve eril imgelerin altüst edilmesine katkıda bulunur. Oberhumer'e göre,

"üretici modellerin yapısökümüne uğratılması ve başka işaretler altında yeniden inşa edilmesi şeklindeki ikili süreç, dişil bir (yeniden) yazma poetikasının gelişiminin temelini oluşturur. Mitlerin ve anlatıların kutsal olandan arındırılması, aynı zamanda efsanevi düşüncenin çok anlamlılığının zamanla dışlama mantığıyla yer değiştirmesi ister dişil ister eril olsun basmakalıp imgelere karşı ikonoklazma gösterilmesi, bunlar yirminci yüzyıl romanında ve anlatısında, daha spesifik olarak da ikinci yarısında dişil olanın yeniden yazılmasında söz konusu olan meselelerdir" (2004, 127)⁷.

Metinsel ilişkiler düzeninde nesnenin ikiliği, aynı parşömen üzerinde tam olarak gizlemediği, ancak şeffaflık yoluyla görülmesine izin verdiği bir metnin diğerinin üzerine bindirildiğini gördüğümüz eski palimpsest imgesiyle temsil edilebilir. Haklı olarak, Gerard Genette'in de kınadığı gibi, pastiş ve parodinin edebiyatı palimpsest olarak belirlediği söylenmiştir (1982, s. 619). Metinlerarasılık terimini ise 1969'da Roland Barthes yazarı ölüme terk ettikten sonra, Julia Kristeva herhangi bir metinsel sistemin doğasında var olan anlamsal çoğulluğu tanımlamak için icat etmiştir; buna göre "her metin bir alıntılar mozaığı olarak inşa edilir, her metin başka bir metnin özümsemesi ve dönüştürülmesidir..." (1969, 145). Dolayısıyla palimpsest bu bağlamda, hem Orpheus ve Eurydice mitinin yeniden yazımıdır, hem de kadın karakterleri devreye sokmak için miti metinlerarası araçlarla dönüştürmektir. Nothomb, *Mercure* ve *Hygiène de l'assassin* adlı eserlerinde bu dönüşümü devreye sokar.

Mercure adlı eserinde yazar, yine alışılmadık koşullarda çizilmiş ve bir araya getirilmiş küçük bir karakter grubuyla çalışır. Roman neredeyse tamamen 1923 yılında, gizemli eski kaptan Omer Loncours'a ait küçük, izole bir adada geçiyor. Bir hemşire olan Françoise Chavaigne, adanın diğer önemli kişisi olan kaptanın genç vasisi Hazel Englert'i tedavi etmek üzere çağrılır. Hazel savaş sırasında anne ve babasını korkunç bir saldırıda kaybetmiş ve görünüşe göre korkunç bir şekilde sakat kalmıştır. Şimdi yirmi üçüncü yaş gününe yaklaşan Hazel hafifçe hastalanmıştır ve tıbbi yardıma ihtiyacı vardır. Françoise adaya geldiğinde ona katı kurallar konmuştur, bunlardan en önemlisi ayna getirmesine izin verilmemesidir. Kaptan'ın emriyle, aslında adada hiçbir ayna, hatta hiçbir şeyi yansıtan bir şey yoktur- hepsi Hazel'in kendi yansımaları görmemesi içindir. (Kaptan gözlük takan bir hemşireyi kabul edemezdi, çünkü camlar bir miktar yansımaya izin verebilirdi). Françoise, zaten tıbbi bakımdan çok arkadaşlığa ihtiyacı olan Hazel ile arkadaş olur. Hazel'in kaptanla ilişkisi kesinlikle sağlıksızdır ve Françoise yavaş yavaş adadaki tuhaf olaylar hakkında daha fazla şey öğrenir. Ayrıca Kaptan'ın eski bir takıntısını, Kaptan'ın sakladığı ama intihar eden başka bir genç kadını (Adèle) keşfeder. Françoise bu tuhaf çembere yaklaştıkça, Hazel'in gerçek yüzünü görmesini sağlamaya çalışır ama her seferinde kaptan tarafından engellenir. O kadar ileri gider ki, termometre satın alır ve Hazel'in gerçek yansımaları görebileceği cıva için onları kırar. (Bu, başlıktaki göndermenin- Merkür- sadece bir kısmıdır.)

Hygiène de l'assassin ise, kurgusal yazar Pretextat Tach ile röportaj yapmaya gelen genç gazeteci Nina'yı merkezine alır. Seksen üç yaşında Nobel Ödülü sahibi Pretextat Tach'ın sadece iki aylık ömrü kalmıştır. Bir obezite ve insan düşmanlığı canavarı olan Tach, kendisiyle röportaj yapmaya gelen gazetecilerle alaycı ve acımasız oyunlar oynar. İlk dördü dehşet içinde kaçır. Beşincisi, Nina, onu ve sırrını ele geçirir: kelimelerin altında suç, eserin altında sahtekârlık yatmaktadır. Çünkü "Edebiyat, gerçek olan, gözyaşı ve kandan yapılır." Pretextat Tach yaşlıdır, şişmandır, evinden hiç çıkmaz ama dünyaca ünlüdür.

⁷ Çevirisi araştırmacı tarafından yapılmıştır.

Pretextat Tach yirmi iki romanın yazarıdır ve şok edici, rahatsız edici yazılarıyla tanınmaktadır. Buna rağmen sadece adı ve eserleriyle bilinmektedir. Kimse onun kim olduğunu ya da ruh halinin ne olduğunu bilmemektedir. Dört gazeteci bu karakterden korkmuş ve öğrenmiş bir şekilde oradan ayrılırlar. Ama beşinci gazeteci, Nina, onun içini dışını öğrenir. Onunla ve sırrıyla başa çıkacaktır. "Hygiène de l'assassin" adlı tamamlanmamış bir kitap da dâhil olmak üzere tüm kitaplarını okumuştur. Bu kitap aslında bir otobiyografidir. Söz konusu katil Pretextat'ın ta kendisidir. Bu sırrı bilen Nina, ondan daha güçlüdür. Sabırla, onun kötü niyetinin ve sahtekârlığının üstesinden, göz kamaştırıcı bir zekâyâ sahip olduğu kadar iğneleyici de olan satırlarla gelecektir. Tach'ın çarpıcı kadın düşmanlığına rağmen, sekreteri tarafından seçilen tek kadın olan Nina, onun geçmişinin en korkunç sırlarını açığa çıkarmasını sağlamayı başarır. *Hygiène de l'assassin*'in en dehşet verici yanı, Tach'ın olağanüstü bir katil olmasıdır; Tach gençken korkunç bir cinayet işlemiştir. Önce kuzeni Léopoldine'i, ardından da tüm ailesini öldürmüş ve işlediği suçları kimse fark etmemiştir. Pretextat'ın soyadı olan "Tach", görev veya vazife anlamına gelen "tache" olarak telaffuz edilebilir. Bu romanın doğası gereği bu telaffuz tercih edilmektedir. *Hygiène de l'assassin*'de ele alınan, Pretextat Tach tarafından ifade edilen ve gazeteci Nina tarafından ele alınan fikirler ve konular, insanlık tarihinden bir 'miras' tır. Bunlar, eserinin temalarını farklı açılardan işleyen, yeniden işleyen ve yeniden konumlandıran yazarın 'görevi' için bir 'bahanedir-Pretextat-'. Bu iki eser de Orpheus /Eurydice söylencesine gönderme yapan örtük bir metinlerarası ağ içinde ele alınabilir.

Yunan mitinde Orpheus, düğünlerinden kısa bir süre sonra sevgili eşi Eurydice'i kaybeden bir şair-şarkıcıydı. Orpheus, sevgili eşini ölümün pençesinden, Hades'in krallığından kurtarmak umuduyla Yeraltı Dünyası'na gitmiştir. Orpheus, tanrıları Pluto ve Proserpine ile buluşmak ve sevgili karısı Eurydice'i yaşayanların dünyasına geri getirmeleri için onlara yalvarmak üzere ateşli yeraltı dünyasında kahramanca bir yolculuğa çıktı. Pluto ve Proserpine, karısının arkasından yürümesi ve yaşayanların dünyasına ulaşana kadar ona asla geri dönmemesi şartıyla isteğini kabul etmişlerdir. Orpheus korkusunu kontrol edemediği için arkasını dönmüş ve karısı yeraltı dünyasına götürülmüştür. Bu mitte iki dünya vardır; bilinç dünyası, eylem dünyası, yaşam dünyası ve bu dünya erkek kahraman Orpheus tarafından temsil edilir. Bu dünya erkek kahraman Orpheus tarafından temsil edilirken, diğer dünya karısı Eurydice'nin ikamet ettiği uzak dünya, yeraltı dünyası, ölüm ve bilinçdışı dünyasıdır.

Amélie Nothomb, Orpheus mitini çoklu değişiklikler, tersine çevirmeler ve aktarmalarla yeniden yazmıştır. Nothomb'un yazısında Eurydice'in öldürülmesi Orpheus'un kendisi tarafından kışkırtılır. *Hygiène de l'Assassin*'deki (1992) Léopoldine- Prétextat çifti bu mitin yorumcusudur. Romanın kahramanı Prétextat Tach, Nobel Edebiyat Ödülü sahibidir. Romanda ölümün eşliğindedir ve son röportajını vermek ister. İlk dört gazeteci röportajı yapmaktan vazgeçer, çünkü onlara sözlü gaddarlıkla saldırır. Beşinci gazeteci Nina, Prétextat'ı hafıza yoluna geri dönmeye ve geçmişine, yani çocukluk arkadaşı Léopoldine'in öldürülmesiyle yüzleşmeye zorlar. Leopoldine, erkeği tarafından boğulan klasik Eurydice'tir ve Pretextat bir gölün dibinde ölmesine izin verir, hatta öldürür.

Mitin geleneksel versiyonunda, Orpheus Eurydice'in ölümüne neden olmaz, ancak farkında olmadan onu kaderine sürüklediği açıktır. Nothomb'un eserindeki ölüm yazımı ile Orpheus'un efsanevi öyküsündeki ölüm, müzik ve sanat arasındaki bağlantı açıktır. Orpheus mitini İncil'in en ünlü miti Yarılış ile birleştiren Nothomb'un metinlerinde Eurydice'i öldüren yılan, ölümün taşıyıcısı olan dil biçiminde yeniden ortaya çıkar. Kelimeler yılan sokmasından daha tehlikeli hale gelir. Orpheus bir canavarın özelliklerine sahiptir ve suç yoluyla ölüm yerine kelimeler yoluyla ölüm getirir. Onun ebedi şarkısı sonsuza dek tekrarlanır. Yazarın çocukluğa dönüş arayışını yönlendiren de bu tekrardır. Caine'e göre, (2003: 76) Nothomb'un anlatıcılarının unutuşa ulaşma çabaları, hayal kırıklıklarının ve

eksikliklerin artık yetişkin dünyasında olmaktan rahatsız olmayacağı kaygısız bir çocukluğa dönmenin imkânsız ve açıkça gerçek dışı bir fantezisini temsil eder. Merkür isimli eserin ana karakterlerinden biri olan Omer Lancours, Hazel'i adaya kapatıp hayatını yeniden keşfetmek için Hazel'in yüzünü ve güzelliğini yansıtabilecek tüm aynaları ve yüzeyleri sistematik bir şekilde ortadan kaldırır.

Nothomb, *Mercure*'de de metinlerarasılığı kullanarak çeşitli metinlerden unsurları bir araya getirerek zengin ve birbirleriyle bağlantılı bir anlatı oluşturmuştur. Edebiyat ve kültürde derin kökleri olan bir kavram olarak metinlerarasılık, Nothomb'un farklı sesleri ve deneyimleri metinde harmanlamasına olanak tanıyarak okuyucunun hikâyeye katılımını ve hikâyeyi anlamasını kolaylaştırır. Mevcut metinlerden ve kültürel referanslardan yararlanan Nothomb, okuyucularda birden fazla düzeyde yankı uyandıran çok katmanlı bir anlatı yaratarak konuşmanın diyalojik özünü ve insan iletişiminin birbirine bağlılığını vurguluyor. Metinlerarası unsurların ustaca kullanımı sayesinde Nothomb'un "Mercure" isimli eseri, metinlerarasılığın edebi söylemi şekillendirme ve zenginleştirme gücünü göstermekte, eski metinlerin yeni ve yenilikçi anlatıların yaratılması üzerindeki etkisini vurgulamaktadır.

Nothomb'un metinleri, kendi okuma ve kişisel kültürünün renklendirdiği alaycı bir dil, parodi, paradoks ve mizah yoluyla yeniden değerlendiren ve yapısöküme uğratan aynı eleştirel bakış altında bir araya getiriliyor. Kendini kadın ve erkek, genç ve yaşlı, kadın ve erkek kahramanlar aracılığıyla ifade eden Amélie Nothomb, sosyal ve edebi kurumlardaki ataerkil yapıları kınıyor ve kadının çağdaş toplumdaki rolünü sorguluyor, bedeninin temsilini ve güzellik mitine ve romantik aşk geleneklerine köleleştirilmesini yeniden değerlendiriyor.

Amélie Nothomb'un çalışmalarının en rahatsız edici yönlerinden biri, ataerkil gelenekleri dile getiren ve dişil olana dair cinsiyetçi klişeleri yineleyen tarihsel bir sesi benimsemesidir. Nothomb'un kadınlık durumundaki hedeflerinden biri, kadın güzelliğine ilişkin toplumsal ve tarihsel beklentilerdir. Nothomb'un metnindeki kadınlar olağanüstü derecede birbirine benziyor. Hepsisi gençtir, genç değilse de yaşları aşan ağırbaşlı bir güzelliğe sahiptirler. Nothomb'un çalışmalarında idealize edilmiş kadın güzelliğini yansıtan portreleri bu şekilde hem resmedilir hem de yok edilir.

Peki kadın olmak ne anlama gelir? Kadınlar sözde biyolojik zorunluluktan nasıl kaçır ve cinsel farklılıkla nasıl müzakere ederler? Bu noktada cevap son derece nettir: kadınlar yok edilmelidir. Eğer kadınlar artık yoksa, sorun da yoktur. İnsanlık feminizmin ve anti-feminizmin 'yaralarından' bu basit ve mantıklı çare ile kurtulur: 'kadınlar ortadan kaldırılmalıdır' (Nothomb, 1992, 145). Nothomb kadınlar için yeni bir kimlik yaratılmasını öneriyor gibi görünmektedir. Beauvoir'ın inşacı vizyonu "kadın olunmaz, kadın doğulur" (1949), "Katilin Temizliği" eserinde karakterize edilen erkeklik timsali Tach tarafından tersine işletilir. Tach kadınları tamamen silmeyi seçer. Nothomb, temsil ettiği her şeyle "kadın" terimini sorgular.

Hygiène de l'assassin'in Léopoldine'i, genç kocasıyla birlikte Seine nehrinde bir tekne kazasında boğulan Léopoldine Hugo ile özdeşleştirilir. Kız kardeşi Adèle Hugo, delilik içinde geçen günlerini sonlandırmak için Atlantik'i geçmiştir: kurgusal Adèle de su tarafından hapsedilir ve kendi çıkış yolunu bulur. *Mercure*'deki tüm karakterler karanlık bir sırrın bulanık sularında hapsolmuş, emekli bir deniz kaptanı tarafından bir adaya hapsedilmiştir (denizden kaçmaya çalışır). Trajik Adèle deliliğe mahkûmdur. Hazel ve hemşiresi Françoise Chavigny, kökleri toprakta olan yeni bir başlangıç umudu sunmaktadır. Bu başlangıç kadının adeta tarih ve kültürel unsurlarla hesaplaştığı bir başlangıç olarak kurgulanmıştır.

Amélie Nothomb, *Hygiène de l'assassin* ve *Mercur*'de Orpheus mitinin yeniden yazımına, geleneksel anlatıya meydan okuyarak ve Orpheus-Eurydice ilişkisindeki tartışmalı temaları keşfederek yaklaşır. *Hygiène de l'assassin*'de Nothomb, Orpheus ve Eurydice arasında yıkıcı ve sapkın bir dinamik tasvir ederek, Orpheus'un düşüşünü ve Eurydice'in güçlü rolünü vurgulayarak Orpheus mitinin unsurlarını ve karakterlerini radikal bir şekilde altüst eder. *Mercur*'de Nothomb, özellikle Eurydice karakterine odaklanarak ve mitik figürü dönüştürmek için palimpsestik bir yeniden yazma tekniği kullanarak temel kadınlık mitlerine metinlerarası göndermeler yapar. Bu romanlar aracılığıyla Nothomb, Orpheus mitini, geleneksel anlatı ve geleneksel tür dinamiklerine meydan okuyan yeni anlamlar ve yorumlarla aşılayarak yeniden keşfeder. Nothomb, Nancy Huston'un *L'empreinte de l'ange* (1998) romanı gibi mite yeni bakış açıları ve boyutlar kazandırarak Orpheus figürünü yeniden yorumlamaktadır. Bu yeniden yorumlama, mitin çağdaş feminist bir okumasını içermekte ve kadın kahramanın efsanevi Eurydice figürüyle ilişkili olarak evrimine odaklanmaktadır. Amélie Nothomb'un *Mercur* adlı eserinde Eurydice karakteri, metinlerarası göndermelerin edebi aygıtıyla, özellikle de mitsel ve edebi anlatılardan yararlanılarak tasvir edilir. Bu temsil, anlatı yapısını bölme ve kadın karakterleri geliştirme sürecinin sistematik bir şekilde uygulanmasını içerir ve Nothomb'un Eurydice'in mitik figürünü palimpsest tarzında dönüştürmesini sağlar. Nothomb, bu edebi araçları iç içe geçirerek Eurydice'in karmaşık ve çok yönlü bir temsilini yaratıyor ve karakterine okuyucuda yankı uyandıran anlam ve derinlik katmanları aşıyor.

Amélie Nothomb, *Hygiène de l'assassin* adlı romanında Eurydice mitini yaratıcı bir şekilde yeniden hayal ederek geleneksel anlatılara meydan okuyor ve toplumun sapkın ve yıkıcı arzularını keşfediyor. Nothomb'un çalışması, klasik ve çağdaş yazım modellerinin oyunbaz bir şekilde kendine mal edilmesiyle karakterize edilir ve yazarın niyeti ve okuyucunun erkek otoritesine meydan okumadaki rolü üzerine düşünmeye sevk eder. Orpheus mitine atıfta bulunan roman, Orpheus'un çöküşüne ve Eurydice'e atfedilen güce özellikle vurgu yaparak, mitin bileşenlerinin ve karakterlerinin radikal bir şekilde tersine çevrilmesini tasvir ederek geleneksel anlatıyı bozmaktadır. Nothomb, polisiye kurgu ve felsefi diyalog unsurlarını harmanlayarak, okuyucuları metinlere yaklaşımlarını yeniden gözden geçirmeye teşvik ediyor ve tür beklentilerine meydan okuyarak mit, drama ve parodi arasındaki sınırları bulanıklaştıran zengin ve zorlu bir anlatıya katkıda bulunuyor.

Amélie Nothomb, *L'Hygiène de l'Assassin*'de de Orpheus mitini, geleneksel anlatılara meydan okuyarak ve Orpheus ile Eurydice arasındaki sapkın ve yıkıcı arzulara sahip ilişkiye özellikle odaklanarak orijinal miti altüst eden tartışmalı unsurlar ekleyerek yeniden yazıyor. Nothomb'un romanı, Platon'un Sokratik diyalogları ile klasik polisiye romanı harmanlayarak okuyucuların yaklaşımlarına ve yazarların niyetlerine meydan okuyor ve özellikle kadın okuyucunun erkek yazar otoritesine meydan okumadaki yıkıcı rolünü vurgulayarak hem klasik hem de çağdaş yazım modellerini mizahi bir şekilde kendine mal ediyor. Amélie Nothomb bu eserde hikâyenin derinliğine ve karmaşıklığına katkıda bulunan çeşitli sembolik unsurları bir araya getirmiştir. Buna ek olarak, Nothomb'un çalışması Orpheus ve Eurydice mitini ele alarak geleneksel anlatıları sapkın ve yıkıcı arzularla altüst ediyor ve nihayetinde miti tartışmalı ve parodik bir şekilde yeniden kurgulamasını sağlıyor. Roman aynı zamanda yazarlık ve okur tarafından yorumlanma temasını araştırarak, metnin monolojik ve otoriter bir okumasını tercih eden bir anlatıda 'yazarın ölümü' (Barthes, 1969) kavramıyla aktif bir ilişkiyi vurgulamaktadır. Bu sembolik unsurlar sadece anlatıyı zenginleştirmekle kalmıyor, aynı zamanda okuyucuları kimliğin inşası, anlatı gücünün dinamikleri ve klasik mitlerin çağdaş bir bağlamda yeniden yorumlanması üzerine düşünmeye davet etmektedir.

Kadını Yeniden Yazmak

Palimpsest kavramı, metinlerin karmaşık katmanlarını ve birbirlerine bağlılıklarını vurgulayarak edebiyattaki metinlerarasılık üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Orta Çağ el yazmalarından türetilen, şehirleri ve kentsel deneyimleri tanımlamak için genişletilen palimpsest metaforu, metinler arasındaki eşzamanlı yakınlık ve ayrılık ilişkisini vurgular. Yazarlar palimpsest kavramını, farklı tarihsel etkilerden ve bağlamlardan yola çıkarak çok katmanlı anlatılar inşa etmek için kullanmaktadır. Orta Çağ el yazmalarında ortaya çıkan palimpsest metaforu, şehirleri, binaları ve edebi eserleri üst üste binen metinler ve tarihlerle karmaşık varlıklar olarak tanımlamak için genişletilmiştir. Edebi çalışmalarda palimpsest, şiirlerin ve romanların metinler arası katmanlarını anlamak için gereklidir ve farklı dönemlerin ve kültürel etkilerin zengin ve karmaşık anlatılar yaratmak için nasıl iç içe geçtiğini gösterir. Ayrıca, sömürge devletlerinde palimpsest, yerli bölgelerinin devam eden yerleşimlerini ve sömürge süreçlerine karşı direnişi vurgulamak için kullanılır ve yerinden edilme ve yeniden sahiplenme alanları olarak kentsel alanların çok boyutlu doğasını vurgular. Bu yaklaşım, yazarların palimpsestin metaforik katmanları aracılığıyla tarih, kültür ve kimliğin karmaşıklıklarını yansıtan anlatılar oluşturmalarına olanak tanır. Söz konusu eserlerde Amélie Nothomb palimpsesti kadın kimliği ile tarihsel dokuda özdeşleştirilen pasiflik, kötülük, sessizlik, karanlık vs. gibi kavramları yapısöküme uğratmak onları aktif özne olarak yeniden yazmak amacıyla bir yazım tekniği olarak kullanır.

Kadın yazımında palimpsest yeniden yazma, egemen söylemlere, özellikle de fallogosentrizmde⁸ kök salmış olanlara meydan okumak için metinleri yeniden işleme sürecine atıfta bulunur. Bu uygulama, kadınlar için çok boyutlu eylem ve güçlenme alanları yaratmak amacıyla anlatıların üst üste bindirilmemesini, sessizliklerin harekete geçirilmesini ve boşlukların doldurulmasını içerir. Kadın yazıları genellikle fallogosentrik⁹ kimlik ve öznellik kavramlarını yıkmak amacıyla dil, öznellik ve söylemsel oluşumların kısıtlamaları üzerine eleştirel düşünmeyi içerir. Anlamı değiştiren ve hegemonik dilsel pratiklere meydan okuyan metinsel stratejiler aracılığıyla kadın yazını, egemen söylemlerle arasına radikal bir mesafe koymak yerine bu söylemlerdeki kusurları vurgular. Bu yaklaşım, toplumsal cinsiyet rollerinin, güç dinamiklerinin ve kadınların edebi ve toplumsal bağlamlardaki deneyimlerinin karmaşıklığının incelikli bir şekilde araştırılmasına olanak tanır.

Palimpsestik yeniden yazma ve metinlerarasılık kadın yazımında önemli bir rol oynar, sessiz sesleri yeniden teyit eder ve kadın anlatılarında özgür iradeyi anlamlı kılar. Amélie Nothomb *Mercure* ve *Hygiène de l'Assasin* isimli eserlerinde, palimpsestik bir metinsel stratejinin kadın failliğinin özgürleşmesini nasıl desteklediğini gözler önüne serer. Ayrıca, metinlerin üst üste bindirildiği palimpsest olarak yazı kavramı, yazının türevsel ve ödünç alınmış yönlerini vurgulayarak edebiyatın metinlerarası doğasını öne çıkarır. Söz konusu iki eserde Amélie Nothomb Eurydice'in farklı yorumlanması ile yeni anlam katmanları yaratmakla kalmaz, kadın eylemliliğini ön plana çıkararak klasik metni bir anlam çoğulluğuna aralar. Bu örnekler, palimpsest yeniden yazma ve metinlerarasılığın kadın yazımının nasıl ayrılmaz bir parçası olduğunu ve kadınların seslerinin ve eylemliliklerinin keşfedilmesini ve güçlendirilmesini sağladığını göstermektedir.

Amélie Nothomb, *Mercure* adlı eserinde geleneksel anlatıya meydan okuyarak ve sapkın ve yıkıcı arzuları içeren tartışmalı bir bakış açısı sunarak Eurydice mitini yeniden yazıyor ve sonuçta Orpheus ile Eurydice arasındaki ilişkinin yeniden yorumlanmasını sağlıyor. Nothomb'un çalışması, postmodern

⁸ Bu düşünce sisteminde erkek akıl egemendir ve fallus sözcüğü logos sözcüğü ile birleştirilerek erkek aklın merkeze alındığı yeni bir kavram üretilir.

⁹ Fallusu aşkın bir gösteren olarak merkeze alan düşünce biçimidir.

dönemde söylemsel bir strateji olarak kadının yeniden yazılması olgusunu göstermektedir; yazarlar, genellikle ironik bir tonda, kanonik edebi malzemeyi yeniden şekillendirerek yeni hiper metinler oluşturmak için önceki metinleri yeniden işlemektedir. Nothomb, diğer yazarlar gibi, temel mitleri ve anlatıları ele alarak klasik anlatıların yeniden değerlendirilmesine ve altüst edilmesine katkıda bulunur ve Eurydice mitine feminist bir bakış açısıyla yeni ve alternatif bir yaklaşım sunar.

Amélie Nothomb'un Eurydice tasviri eserlerinde büyük bir dönüşüm geçirir. Başlangıçta Eurydice, tarihsel temsillerin de gösterdiği gibi, kaçma ihtimali olmayan Yeraltı Dünyası'na hapsedilmiş bir şekilde geleneksel anlamda tasvir edilir. Ancak Nothomb, Eurydice'e yıkıcı arzular ve sapkın unsurlar aşılıyarak bu geleneksel anlatıya meydan okur ve onun Orpheus ile ilişkisini tartışmalı ve parodik bir ışık altında yeniden keşfeder. Dahası, *Mercur*'de Nothomb, Eurydice'i mitik ve edebi anlatıları yeniden yazarken kilit bir figür olarak kullanır ve mitik figürü yeni bir forma dönüştürmek için anlatı yapısını bölme sürecini kullanır. Eurydice karakterinin bu evrimi, Nothomb'un klasik mitleri yeniden yorumlamaya ve edebiyattaki kadın figürlerinin geleneksel temsillerine meydan okumaya yönelik yenilikçi yaklaşımını göstermektedir.

Sonuç

"Her şey mitsel bir buluşa yol açmalıdır; imgeleri açığa çıkaran kaynağın açıldığı yer dışında hiçbir çalışma yoktur".

Maurice Blanchot

"Orpheus [Eurydice'i] görünür olduğu zaman değil, görünmez olduğu zaman görmek ister'

Maurice Blanchot

Orpheus ve Eurydice mitinin kadın bakış açısıyla yeniden yazılması kavramı, orijinal hikâyenin bir el yazması üzerindeki metin katmanları gibi yeni yorumlar ve bakış açılarıyla kaplandığı bir palimpsest olarak görülebilir. Geleneksel hikâyelerin cinsiyetlendirilmiş bir şekilde yeniden hayal edilmesi süreci, orijinalin özünü korurken anlamını ve önemini değiştiren yeni unsurlar ekleyen bir tür fiziksel yüceltme olarak yansıyabilir. İster edebiyatta ister tarihi el yazmalarında olsun, palimpsestlerin incelenmesi, gizli anlam ve anlatı katmanlarını ortaya çıkarmak için gelişmiş görüntüleme teknikleri ve derin üretici ağlar kullanılarak çözülebilen, altta yatan metni ortaya çıkarmada zorluklar sunar. Orpheus ve Eurydice'in yeniden yazımını kadın bakış açısıyla incelemek, çok yönlü ve çok boyutlu bir palimpsestle ilgilenerek, metinlerarasılığın yaratılmasında belleğin ve metinsel olasılıkların hayata geçirilmesinin önemini vurguluyor. Kadın bakış açısı, geleneksel toplumsal cinsiyet rollerine meydan okuyarak ve Orpheus mitindeki kadın figürleri güçlendirerek Orpheus karakterini önemli ölçüde değiştirir. Çağdaş kadın edebiyatında, Eurydice'in yeraltı dünyasına terk edilmiş pasif bir figür olarak geleneksel temsilinden radikal bir sapma söz konusudur ve dünyada vizyonunu ve eylemini ifade etmek için yeni bir Eurydice ortaya çıkmaktadır. Bu dönüşüm, kadın yazınındaki efsanevi paradigmaları yeniden keşfetme ve Eurydice gibi kadın karakterleri arzularını ortaya koymaları ve kendi anlatılarını şekillendirmeleri için güçlendirme yönündeki daha genel bir eğilimi yansıtmaktadır. Nancy Huston ve Amélie Nothomb gibi yazarlar, Orpheus'u feminist bir perspektiften sunarak mitin karmaşık sembolizmini keşfediyor ve geleneksel yorumlara meydan okuyarak edebiyattaki kadın karakterlerin değişen rollerini ve bakış açılarını vurguluyor.

Çeşitli edebi eserlerde yer alan kadın bakış açısı, geleneksel anlatılara meydan okuyarak ve onun özgür iradesini ve özerkliğini vurgulayarak Eurydice karakterini yeniden tanımlamaktadır. Amélie Nothomb'un eserlerinde yarattığı karakterler revizyonist mitlerin yaratılması yoluyla klasik mitin altüst edilmiş versiyonlarını yaratarak kendilerini baskın anlatılardan uzaklaştırır ve farklı bir bakış açısı sunarlar. Bu bakış açısı, Eurydice'in çok yönlü ve özerk bir edebiyat figürü olarak yeniden şekillendirilmesine katkıda bulunmaktadır. Eurydice'in dönüşümü, modern edebiyatta çeşitli yeniden yorumlamalarla kadın bakış açısını yansıtır. Amélie Nothomb Eurydice'in Orpheus ile ilişkisini kendi bakış açısından anlatarak Orpheus'un baskın ve Eurydice'in pasif olduğu geleneksel anlatıya meydan okur. Klasik mitle arasına mesafe koymak ve kadın bakış açısıyla yerleşik geleneğe meydan okuyan altüst edilmiş bir versiyon sunmak için revizyonist mit formunu kullanır. Bu yeniden yazım işlemi, Eurydice'in dönüşümünü karakterini güçlendirmenin bir aracı olarak vurgulamakta ve ona klasik mitolojide kendisine atfedilen geleneksel pasif rolün ötesinde bir eylem gücü ve derinlik kazandırmaktadır.

Amélie Nothomb, *Mercure* ve *Hygiène de l'assassin* adlı eserlerinde Eurydice'e hayat vererek geleneksel anlatılara meydan okur ve mitleri radikal bir şekilde yeniden yorumlar. *Hygiène de l'assassin*'de Nothomb, sapkın ve yıkıcı arzularla dolu bir ilişkiyi tasvir ederek Orpheus mitini tersine çevirmekte, karakterleri ve dinamiklerini tartışmalı şekillerde yeniden yaratmaktadır. Dahası, eserleri genellikle araştırma ve kendini ifşa etme temalarını ele alarak okuyucuları yazının ve anlatı inşasının gücüyle tanıştırmaktadır. Buna ek olarak, Nothomb'un romanları sıklıkla şiddetin arzu ve zevkle yakından bağlantılı olduğu karmaşık ilişkileri incelemekte ve potansiyel olarak yakın şiddet temsilleri aracılığıyla toplumsal cinsiyet kalıplarını yeniden yorumlamaktadır. Bu unsurlar bir araya geldiğinde, Nothomb'un hikâye anlatımı ve mitleri yeniden keşfetmeye yönelik benzersiz yaklaşımı, klasik masallara yeni bir soluk getirmektedir.

Kaynakça

- Amanieux, Laureline (2002). Lecture analytique de l'incipit du *Sabotage amoureux*. // *L'École des lettres* No 11, 15 Mars 2002, 39-54
- Barthes, Roland (1957) *Mythologies*, Paris: Seuil
- Barthes, Roland (2002) «La mort de l'auteur». *Œuvres Complètes III*.Paris: Seuil
- Beauvoir de Simone (1949) *Deuxième Sexe*, Editions Gallimard
- Blanchot, M. (1987) *La part du feu*, Paris: Gallimard
- Blanchot, Maurice (1955). *L'espace littéraire*. Paris: Gallimard, coll. «Collection idées»
- Caine, Philippa (2003) "Entre-deux" inscription of female corporality, Amélie Nothomb. Authorship, Identity and narrative practice, in Amélie Nothomb: Authorship, Identity and Narrative Practice New York: Peter Lang Publishing, 71-84.
- Derrida, Jacques (1967) *De la Grammatologie*, Paris: Minuit
- Genette, Gérard (1982) *Palimpsestes, La littérature au second degré*, Paris: Seuil
- Helm, Yoland (1997) Amélie Nothomb: Une Écriture Alimenté à la Source de l'orphisme, *Religiologique*, 15, printemps
- Huston, Nancy (1998) *L'empreinte de l'ange*: Editions Actes Sud
- Kristeva, Julia. (1969) *Sémiotike. Recherches pour une sémanalyse*, Paris: Editions du Seuil
- Nothomb Amélie (1992) *L'hygiène de l'assassin*, Paris: Albin Michel
- Nothomb, Amélie (1998) *Mercur*, Paris: Albin Michel
- Nothomb, Amélie (1999) *Stupeurs et tremblements*, Paris: Albin Michel
- Nothomb, Amélie (2021) *Premier Sang*, Paris: Albin Michel
- Oberhuber, A. (2004). Réécrire à l'ère du soupçon insidieux: Amélie Nothomb et le récit postmoderne. *Études françaises*, 40(1), 111-128.